

Sct. georgs Gildehal

*Velkommen til Sct. Georgs Gildehal
med optagelse af en ny gildebror
indsættelse af ny kansler
og ny dørherold
onsdag 2. april kl. 19.30
Vandrehal fra kl. 19.00*

*Vi vil servere en let påskearr
etning til den
favorable pris af 35 kr.
Drikkevarer til de sædvanlige billige priser*

Tilmelding hurtigst muligt og senest 2 marts

Lis 47 17 80 75 e-mail b.l.larsen@get2net.dk

Lisbeth 47 17 51 35 e-mail lp.hovgaard@mail.dk

Gildehilsen gruppe 2

KNU
April

DEN
2003

Sct. Georgs Gildet i Ølstykke
26. Årgang
Nr. 259

Fødselsdage i december

NB. Det er april

7 april	Lisbet Hovgaard-Jensen	(2)
9 april	Kirsten Ahrendt	(2)
10 april	Benny Larsen	(289)
18 april	Kaj Frandsen	(24)
24 april	Poul Kaltoft	(3)

Tallene i parentes er det antal personer med det navn i Danmark.
Kilde: Danmarks statistik

Vi ønsker til lykke.

Da denne unge mand runder de 60 år den 10. april, vil det glæde ham at se jer til morgenkaffe/te fra kl. 7.00 på Petuniavej

Gå ikke glip af

En spændende lørdag med gildelovens bud om at værne naturen

og vore nationale værdier
På I-dagen den 10. maj 2003 besøger vi "Den Økologiske Landsby i Torup"

Vi mødes ved forsamlingshuset kl. 09.30, til en kop kaffe. Med kyndig vejledning, begiver vi os rundt i landsbyen. Efter rundvisning spiser vi frokost i forsamlingshuset.

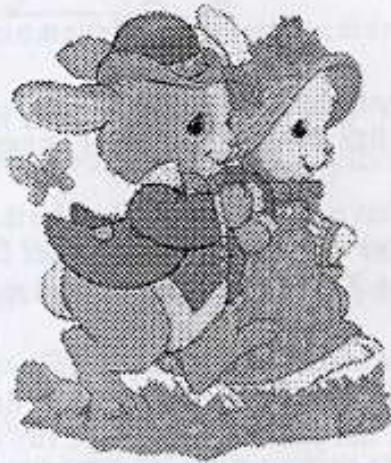
Om eftermiddagen vil miljøchef i Frederiksberg kommune, Niels Thygesen, trække liniere op fra det, vi har set i Den Økologiske Landsby.

Hvad nytter det med eksperimenter? Hvilke miljøproblemer er de største? Har det overhovedet mening at "beskytte naturen og de nationale værdier"? Hvad kan vi gøre i gildesammenhæng? Der vil blive rig lejlighed til at stille spørgsmål og prøve ideer af.

For denne spændende lørdag er prisen kun 30 kr. Så kom til en hyggelig I-dag og mød gildebrødre fra distriktets gilder.

Tilmelding til Inge Søholm på tlf. 4772 2627 eller Børge Bojsen på tlf. 4772 0532, senest den 3. maj 2003.

Sådan finder du til Torup:
Kør mod Hundested. Ca. 3,5 km. fra den sidste rundkørsel i Frederiksværk viser et vejskilt, på højre side, mod Torup 3 km. Denne vej følges frem til "Landsbyen".

Vi har modtaget følgende brev fra ASF– Dansk Folkehjælp:

Det er med beklagelse og tristhed, vi hermed meddeler, at vi ikke modtager russiske børn i år 2003.

Vi har endnu ikke fra russisk side modtaget tilstrækkelige oplysninger om børnene og udvælgelsesproceduren for disse. Dette sammenholdt med, at de få børn, som kan komme til Danmark i år vil komme med ordinære rutefly gør, at vi mener, at det er økonomisk og fagligt uforvarligt.

Vi beklager, men håber ikke I endnu har haft for store arbejdsmæssige investeringer i projektet.

AFS– Dansk Folkehjælp vil fremover holde Jer orienteret om "Katastrofernes Børn" i år 2004.

Med venlig hilsen
AFS-Dansk Folkehjælp

Max Simonsen
Generalsekretær.

Et nødråb

fra netværks gruppen for flygtningen.
vi har i vor by en lille russisk familie bestående af en mor og 2 børn.

Børnene er en dreng på 13 år og en pige på 16 år.

Det er disse 2 det drejer sig om ,

de kunne godt tænke sig at få en cykel,

men der er ikke penge til 2 cykler .

så hvis der er nogle der har en sådan, der alligevel står og fylder op vil vi gerne modtage dem .

Med gilde hilsen

Viggo Rasmussen

Efterlysning

Som Poul engang skrev i Stafetten, er hukommelsen ikke noget der bliver bedre med alderen. Sandt nok.

Jeg mener at have læst i Knuden for nogle år siden, at xxx gerne ville overtage brugt sengetøj til at væve kludetæpper af.

Nu er jeg så heldig at ha' fået en x-lang dyne, og har derfor en del linned jeg gerne vil af med. Er der mon en gildebror, som kan huske navnet på xxx.

Svar

Ja det var Inge Stadager på Bornholm.

Hilsen redaktionen

Redaktionen skal have indlæg senest 21 april

Gerne diskette eller via E-mail

Kirsten Ahrendt

Søholmvej 7

3650 Ølstykke

k_p@post10.tele.dk

tele.dk

Lene Jørgensen

Strandbakken 39

3600 Frederikssund

Lene-J@e-mail.dk

Povl-Erik Høxbroe

Engvej 28

3650 Ølstykke

ape.hoxbroe@post.

Stafetten

Jytte Andersen

Nu er det min tur til at skrive Stafetten og jeg vælger et udpluk fra bogen "Med mod skal det nok lykkes."

- Mod har en utrolig kraft og kan udrette mirakler. Mod kan ikke købes for penge, men man kan indgyde hinanden mod.
- Mod og beslutsomhed kommer fra hjertet. Hvis man virkelig er overbevist om en sag, vil man være i stand til at gøre en ekstra indsats og få den gennemført.
- Man skal tit overvinde sig selv for at nærme sig andre. Når man er bange for at blive afvist, kræver det virkelig mod. Så meget desto gladere bliver man, hvis det lykkes, og man mødes i forståelse.
- Hvis man af og til mister modet, er man sin egen bedste rådgiver. Man må lære at lytte til sig selv og finde roden til sin egen handlekraft - man har masser af evner og ressourcer, der venter på at blive taget i brug.

Med Gilde hilsen Jytte

Stafetten skrives næste gang af:
Kai Normann Andersen

I vore dage er påskeharen blevet en lige så almindelig påskepynt som lam, kyllinger og æg. I Sønderjylland er det skik, at børnene påskemorgen går ud i haven og leder efter de æg, som påskeharen har gemt derude. Ligesom høns holder påskeharen mest af at lægge sine æg et lunt, blødt og lidt skjult sted. Så hvis man gerne vil have påskeharen til at komme, kan man lave påskereder af tørt græs, mos eller lignende. Påskeharen kommer fra Tyskland og England, men er også meget kendt i Amerika. Oprindeligt hører påskeharen ikke hjemme i Danmark. Haren blev nemlig regnet for et ondt og ulykkebringende dyr. I mange egne af landet har man været bange for at spise harekød, og denne afsky er også blevet overført på kaninkød. Alligevel er haren blevet jaget, dels fordi den var et skadedyr, der kunne ødelægge afgrøder og træer, dels for skindets skyld. Grunden til, at man anså haren for at være et ondt dyr, var, at Fanden og hekse tit tog hareskikkelse. Der findes utallige historier som den følgende:

En jæger får øje på en hare, der opfører sig underligt. Den er ikke bange for ham, og selvom han skyder på den, tager den ingen skade. Til sidst tager han en sølvknap fra sin trøje, lader geværet med den og skyder igen på haren. Denne gang bliver den såret i låret. (mange overnaturlige væsner kan kun såres med en sølvkugle). Haren flygter ned mod landsbyen, og jægeren forfølger den, men det lykkes den at slippe væk. Til sidst opgiver han og går hjem. Der får han at vide, at nabokonen er kommet humpende hjem og nu ligger til sengs med et sår i låret! Efter at have hørt en sådan historie kan man jo godt forstå, at folk ikke brød sig om harekød. Man vidste jo aldrig, hvem man spiste! Og naturligvis skulle et heksedyr som haren ikke have noget at gøre med påskens mest livsbekræftende symbol, ægget. Først i dette århundrede, hvor megen gammel overtro er blevet glemt, og hvor vi mere end nogensinde før har ladet os påvirke af andre lande, har vi taget påskeharen til os.